26-01-2014 ఉదయము మురళి ఓంశాంతి "అవ్యక్త బాప్‌దాదా" రివైజ్ - 07.06.77 మధువనము

"సంగమయుగానికి (ధర్మావు యుగము) విశేష వరదానము - ఉన్నతమయ్యే కళ అందరికీ మేలు చేస్తుంది"

అందరూ సమయానుసారము స్వయంను ప్రతి సెకండు లేక ప్రతి సంకల్పములో ఉన్నతమయ్యే కళను అనుభవం చేస్తున్నారా? ఎందుకనగా ఈ చిన్న సంగమయుగమునకే ఉన్నతయ్యేకళ (చడ్‌తీ కళ)కు ఆధారము అని అందరికీ తెలుసు. ఈ యుగానికి లేక సమయానికి డ్రామానుసారము ఉన్నతమయ్యే కళ - అందరికీ మేలు చేస్తుంది అను వరదానము లభిస్తుంది. ఇక ఏ ఇతర యుగానికి ఇటువంటి వరదానము ప్రాప్తించలేదు.

సంగమయుగమును ధర్మావూయుగమని కూడా అంటారు అనగా యదార్థమైన ధర్మము మరియు యదార్థ కర్మలు చేసే శ్రేష్ఠ ఆత్మలు ఈ యుగములో పాత్రను అభినయిస్తారు. ధర్మ సత్తా, రాజ్య సత్తా, విజ్ఞాన శక్తులు ఈ యుగములోనే తమ విశేష పాత్రను చూపిస్తాయి అనగా ఈ సమయంలోనే ఈ మూడు శక్తులు ఆత్మలకు ప్రాప్తిస్తాయి. ఇటువంటి శ్రేష్ఠ సమయంలోని విశేష పాత్రధారులు ఎవరు? స్వయాన్ని ఇలాంటి శ్రేష్ఠ సమయములోని శ్రేష్ఠ పాత్రధారులుగా భావిస్తున్నారా?

ఉన్నతమయ్యే కళకు ఆధారము విశేషాత్మలైన మీ పైననే ఉంది. మీ ఉన్నతయ్యే కళ ద్వారానే సర్వ ఆత్మలకు మేలు అనగా కళ్యాణం జరుగుతుంది. సర్వాత్మలకు చాలా సమయం నుండి ముక్తి పొందాలనే ఆశ మీ ఉన్నతయ్యే కళ ఆధారములోనే పూర్తి అవుతుంది. **సర్వాత్మలు ముక్తిని ప్రాప్తి చేసుకొనుటకు ఆధారము - ఆత్మలైన మీకు లభించే జీవన్ముక్తి.**

ఇలా స్వయాన్ని ఆధారమూర్తిగా భావించి నడుస్తున్నారా? ఇచ్చే దాత తండ్రియే - కాని ఎవరిని నిమిత్తముగా చేశారు? వారసత్వము తండ్రి ద్వారా లభిస్తుంది అయితే తండ్రి కూడా పిల్లలైన మిమ్ములను నిమిత్తులుగా చేస్తారు. విశేషాత్మలమైన మా ఆధారము పైననే సర్వ ఆత్మలకు మేలు జరుగుతుందని ప్రతి అడుగు అటెన్షన్‌తో వేస్తున్నారా? ఇది జ్ఞాపకముంటే సోమరితనం, నిర్లక్ష్యం సమాప్తమైపోతాయి. ఈ రెండూ వర్తమాన సమయములో ఎక్కువ మందిలో ఏదో ఒక రూపములో మెజారిటీగా కనిపిస్తున్నది. అందువలన ఉన్నతయ్యే కళకు బదులు ఆగిపోయే కళలోకి వచ్చేస్తున్నారు. ఇలా ఆగిపోవు కళలో కూడా చాలా తెలివిగలవారిగా అయిపోయారు. తెలివితేటలు ఏం చేస్తారు? విన్నటువంటి జ్ఞాన విషయాలు లేక సమయ ప్రతి సమయము తండ్రి ద్వారా యుక్తులు లేక విషయాలు లభిస్తున్నాయో వాటిని యదార్థ రీతిలో ఉపయోగించరు, దురుపయోగం చేస్తారు. భావానికి బదులు భాషను పట్టుకుంటారు. తమ పాత స్వభావానికి వశీభూతులై యదార్థ భావమును స్వభావవశమై మార్చేసుకుంటారు. బాప్‌దాదా పిల్లలను మాస్టర్ త్రికాలదర్శులుగా చేయుటకు డ్రామాలోని అన్ని రహస్యాలను పిల్లలకు స్పష్టం చేస్తారు. తండ్రి డ్రామా రహస్యానుసారము పురుషార్థుల నంబరు లేక

రాజధానిలోని అన్ని రహస్యాలను వినిపిస్తారు. డ్రామాలో రాజధానిలో అన్ని రకాల పదవులు పొందేవారు ఉన్నారు. మాల నంబరువారిగా తయారవుతుంది. కనుక అందరూ మహారథులుగా కారు అనగా అందరూ విజయమాలలోకి రాలేరు, అందరూ మహారథులుగా కారు అనగా అందరూ మహారాజులుగా కాలేరు. అందువలన మా పాత్ర ఇలాగే కనిపిస్తుందని అంటారు. ఇవన్నీ ఉన్నతముగా కావడానికి తండ్రి వినిపిస్తారు. కాని పిల్లలు ముందుకు వెళ్లటానికి బదులు వ్యతిరేక లాభాన్ని తీసుకుంటారు అనగా తమ సోమరితనాన్ని నిర్లక్ష్యాన్ని తొలగించుకోరు కానీ ఇంకా తండ్రి మాటల భావాన్ని మార్చుకొని ఆ మాటనే ఆధారంగా చేసుకుంటారు. మీరే ఇలా చెప్పారని తండ్రికే మరలా వినిపిస్తారు. ఈ విధంగా తమ భిన్న భిన్న స్వభావాలకు వశమై మాటల యదార్థ భావమును మరచి ఆగిపోయే కళ యొక్క ఆటను చాలా బాగా చూపిస్తారు. మాయాజీత్‌గా అయ్యే యుక్తులను సమయానికి కార్యములో వినియోగించే అటెన్షన్ తక్కువగా ఉంచుతున్నారు. కాని తమను తాము రక్షించుకొనుటకు తండ్రి మాటలనే ఉపయోగిస్తారు. మాయ చాలా ప్రబలమైనదని, బ్రహ్మాబాబాను కూడా వదిలి పెట్టదని మహారథుల పై కూడా దాడి చేస్తుందని మీరే చెప్పారు కదా అని అంటారు. బ్రహ్మాబాబాను, మహారథులను కూడా వదిలి పెట్టకుంటే మా వద్దకు వచ్చి మమ్ములను ఓడించిందంటే అదేమంత పెద్ద విషయము? ఇది ఇలా అవ్వాల్సిందే, చివరకు ఇలా నడవాల్సిందే అని అంటారు. ఈ విధంగా పురుషార్థములో ఆగిపోయే మాటలను తమ ఆధారముగా చేసుకొని ఉన్నతయ్యే కళలోకి వెళ్ళుట నుండి వంచితులైపోతారు. తండ్రి చెప్తున్నారు - మాయ వస్తుంది, కాని మాయాజీతులుగా, జగత్‌జీతులుగా అయ్యేవారని ఎవరు గాయనం చేయబడ్డారు. ఒకవేళ మాయ రానే లేదంటే, శత్రువును ఎదిరించకుండానే ఎవరైనా విజయులని పిలిపించుకుంటారా? మాయ వస్తుంది, ఓడిపోండి అని బాబా చెప్పలేదు. మాయతో యుద్ధం చెయ్యాలి, ఓడిపోరాదు. కల్పకల్పము విజయీ రత్నాలు, విజయులుగా అయ్యే చూపిస్తాము - ఈ సమర్థ మాటలు మర్చిపోతారు. కాని మీ బలహీనత వలన తండ్రి మాటలను కూడా బలహీనంగా చేసేస్తారు. ఎలాగైతే బ్రహ్మాబాబా మాయాజీత్‌గా అయి జగజ్జీత్‌గా అయ్యే పదవిని పొందారు. అది కల్పకల్పము స్మృతిచిహ్న రూపములో కూడా ఉంది. కనుక బ్రహ్మాబాబా ఎలాగైతే మాయ ప్రబలమైనదైనా భయపడకుండా స్వయాన్ని బలవంతునిగా చేసుకున్నారో అలా తండ్రిని అనుసరించండి.

"విజయులుగా అవండి" దీని భావాన్ని తీసుకోండి, పురుషార్థహీనులుగా అయ్యే భావం, మీ అల్ప బుద్ధి అనుసారం అర్థము చేసుకుంటూ స్వయాన్ని మోసగించుకోకండి. తండ్రి చెప్పే ప్రతి మాటలో ప్రతి ఆత్మ యొక్క త్రికాలాల కళ్యాణం ఇమిడి ఉంది. అందుకే వారు విశ్వకళ్యాణకారులు అని మహిమ చేయబడ్డారు. అందరికీ కళ్యాణం చేసే మాటలను స్వయానికి అకళ్యాణార్థ కార్యంలో ఉపయోగించకండి. ఈ రోజుల్లో మెజారిటీ (ఎక్కువమంది) ఈ విధమైన జ్ఞానసాగరులుగా ఉన్నారు. స్వయాన్ని ఈ రకమైన జ్ఞానంతో జ్ఞానసాగరులుగా భావించినందున తమను తాము చాలా తెలివైనవారుగా అనిపించుకుంటున్నారు. కానీ చేసేవి వ్యర్థ పనులు మరియు ఉల్టా (వ్యతిరేక, తప్పుడు) పనులు. వీటిని రాయల్ రూపములోని వికర్మలు అని అంటారు. కాని వారికి స్వయాన్ని తెలివిగలవాళ్లమని నిరూపించుకునే విధానము చాలా బాగా వచ్చు. వ్యర్థ కర్మలు లేక రాయల్ రూపములోని వికర్మలు పైకి ఒక విధంగా

(మంచిగా) కనిపిస్తాయి కాని స్వయానికి, ఇతరులకు నష్టము కలిగించేవిగా ఉంటాయి. అందుకు గుర్తు ఏమంటే అటువంటి కర్మలు చేసినందున స్వయం కూడా లోపల సంతుష్టంగా (తృప్తిగా) ఉండరు. వారు సంతోషమును మరియు శక్తిని అనుభవము చెయ్యలేరు. స్వయాన్ని గుణాలతో, శక్తులతో ఖజానాలు లేనట్లు, ఖాళీగా అనుభవము చేస్తారు. కాని దేహ అహంకారము కారణముగా, తెలివిగలవారిమనే అహంకార కారణముగా తమ తెలివితేటలను స్పష్టం చేస్తూ ఉంటారు. వారి ప్రతి మాట లోపల ఖాళీగా ఉన్నా బయట నుండి స్వయాన్ని దాచిపెట్టుకునే రూపముంటుంది. "ఖాళీ వస్తువు ఎక్కువ శబ్ధం చేస్తుంది" (కంచు మ్రోగినట్లు కనకంబు మ్రోగునా) అని అంటారు కదా. పైకి చాలా బాగా కనిపిస్తుంది కాని లోపల అంతా మోసమే. అంతా పై పై మెరుగులే. దీనితో పాటు ఈ కర్మల పరిణామము అనేక బ్రాహ్మణాత్మలకు, ప్రపంచములోని అజ్ఞానిఆత్మలకు డిస్‌సర్వీసు చేయుటకు నిమిత్తమవుతుంది. ఇటువంటి వికర్మలు లేక వ్యర్థ కర్మల వలన స్వయం అసంతుష్టముగా ఉంటారు, రెండవది అనేక మందికి డిస్‌సర్వీసు జరుగుతుంది. అందువలన వారు ఉన్నతయ్యే కళకు బదులు ఆగి పోయే కళలోకి వచ్చేస్తారు.

మిమ్మల్ని మీరు ఈ విషయాలలో చెక్ చేసుకోండి - నడుస్తూ నడుస్తూ సంతోషము ఎందుకు తక్కువైపోతుంది? పురుషార్థము తీవ్రముగా చెయ్యాలనే ఉమంగ ఉత్సాహములెందుకు తగ్గిపోతున్నాయి? యోగయుక్తులుగా ఉండుటకు బదులు వ్యర్థసంకల్పాల వైపు ఎందుకు భ్రమిస్తున్నారు? తమ స్వభావసంస్కారాల బంధనము ఎందుకు సమాప్తమగుట లేదు? కారణమేమై ఉంటుంది? కారణం తెలుసా? విశేషమైన కారణమేమంటే - ప్రారంభములో వచ్చినపుడు తండ్రి నుండి లభించిన పురుషార్థ యుక్తులను కష్టపడి చేయుటలో లగ్నమై పోతారు. రాత్రింబవళ్లు అలసటను, మాయ కల్పించే విఘ్నాలను, మొదలైన వాటిని లెక్క చెయ్యరు. తండ్రి లభించారు, వారసత్వము పొందాలి, అధికారులుగా కావాలి - ఇదే నషాలో అడుగులు చాలా వేగంగా ముందుకు వేస్తూ పోతారు. కాని ఇప్పుడు ఏమి చేస్తున్నారు? ఎలాగైతే ఈ రోజుల్లో మనుష్యులకు శ్రమ చేయడం కష్టమనిపిస్తుంది, జీతం కావాలి కాని కష్టపడరాదు. అలా బ్రాహ్మణాత్మలు కూడా కష్టపడుటకు బదులుగా సోమరులుగా, నిర్లక్ష్యంగా అవుతున్నారు. అందరూ మహారథులుగా, మహావీరులుగా కావాలనుకుంటారు కానీ కాలి నడకన వచ్చే (పాదచారులంత) వారి కష్టము కూడా చెయ్యడం లేదు. రెడీమేడ్ స్టేజి (స్థితి) కావాలనుకుంటారు. కష్టపడి స్థితిని తయారు చేసుకోవాలనుకోవడం లేదు. మేము ఎందులోనూ తక్కువ కారాదు. మహారథుల లిస్టులో ఉండాలని అనుకుంటారు. కాని మహారథుల వాస్తవిక అర్థము " మహావీరుల మహానత" అందులో స్థితమగుట కష్టమని అనుభవము చేస్తారు. 'సహయోగి' పేరుకు గల లాభమును బాగా తీసుకుంటారు. అందువలన అడుగడుగునా ఎంత శ్రమ చేయాలో, ఎంత అటెన్షన్ ఉండాలో, పురుషార్థ జీవితమను స్మృతి ఉండాలో, తండ్రి తోడు యొక్క సమర్థత కావాలో అది ఆచరణలో (ప్రాక్టికల్‌గా) లేదు. కష్టపడాలని అనుకోవడం లేదు. తండ్రి సహాయముతో దాటుకోవాలనుకుంటున్నారు. తండ్రి చేయాల్సిన పని బాగా గుర్తుంచుకుంటారు, కాని తాము చేయాల్సిన పనిని మర్చిపోతారు. దీని కారణంగా బాబా తెలిపిన యుక్తులను పనిలో ఉపయోగించలేకున్నారు. సమయానికి ఉపయోగించుకొనుట రావడం లేదు. కాని

మాటిమాటికి తండ్రిని యోగం కుదురడం లేదు ఏం చెయ్యను? బంధనాలు ఎందుకు తెగిపోవడం లేదు, ఏం చెయ్యను? అని అడుగుతూ ఉంటారు. రివైజ్ {Revise}కోర్సు జరుగుతూ ఉంది. రియలైజేషన్ {Realisation\అనుభూతి} కోర్సు జరుగుతూ ఉంది. ఈ కోర్సులలో బాప్‌దాదా ఈ విషయాలు తెలపలేదా? మరలా వినిపించడానికి ఇంకా ఏమైనా మిగిలి ఉందా? ఇది ఒకటో తరగతి, రెండో తరగతుల కోర్సు (పాఠము) అందువలన విన్నదానిని మననము చేసుకోండి. మననం చేయనందున శక్తిశాలిగా కాకుండా బలహీనులైపోయారు. బలహీనమైనందున మాటిమాటికి ఆగిపోతున్నారు. ఉన్నతయ్యే కళను (చఢ్ తీ కళను) అనుభవము పొందలేకపోతున్నారు. అందువలన సదా - " **మేము నిమిత్తమైన ఆత్మలము, మా ఉన్నతమయ్యే కళతోనే అందరికీ మేలు జరుగుతుందని** " గుర్తుంచుకోండి. మంచిది.

తండ్రిని, తండ్రి చెప్పే ప్రతి మాటను యదార్థ రూపములో అర్థము చేసుకునేవారు, కష్టపడి స్వయాన్ని మహానముగా తయారు చేసుకొని అందరిని మహాన్‌గా తయారుచేయువారు ప్రతి అడుగులో ఉన్నతయ్యే కళ యొక్క లక్ష్యమును-లక్షణాలను అనుభవము చేయువారు. సదా స్వయంను అనేక ప్రకారాల మాయ యొక్క రాయల్ రూపముల నుండి రక్షించుకొనువారు - ఇటువంటి మాయాజీత్‌లు, కల్పకల్పము విజయులయ్యే విజయీరత్నాలకు బాప్‌దాదా యాద్‌ప్యార్ మరియు నమస్తే.

పార్టీలతో :- సదా నిశ్చయబుద్ధిగల విజయీ రత్నాలము' - అనే స్మృతి ఉందా? నిశ్చయానికి ఫలము విజయము. ఏ కార్యము చేస్తున్నా, స్వయంలో, తండ్రిలో, డ్రామాలో నిశ్చయము, అన్నిటిలో నిశ్చయముంటే విజయం కలుగకపోవటం అసంభవము. ఒకవేళ ఓడిపోతే అందుకు కారణం - నిశ్చయములో లోపము. స్వయంలోనే సంశయముంటే - ఇది అవుతుందా కాదా, సఫలత లభిస్తుందా లభించదా??!! దీనిని సంపూర్ణ నిశ్చయమని అనరు. నిశ్చయబుద్ధిగలవారి సంకల్పము దృఢంగా ఉంటుంది, బలహీనంగా ఉండదు. డ్రామాలో ఎలా ఉంటే అలా చేసేస్తాములే.......(జో హోగా వహ్ కర్ లేంగే....) - ఇది కూడా సంశయ సంకల్పమే. జరుగుతుంది అని కాదు జరిగే ఉంది, అయ్యే ఉంది - దీనిని నిశ్చయమంటారు. కర్మ చేయుటకు ముందే ఈ పని జరిగే ఉంది అన్న నిశ్చయముండాలి. ఇటువంటి స్థితి ఉందా? ఎటువంటి మాయ వచ్చినా చలించరాదు. నిశ్చయబుద్ధిగలవారు ఏ తుఫానునైనా, ఏ మాయనైనా అసలు ఏమీ జరగనట్లే దాటుకుంటారు. ఇటువంటి నిశ్చయబుద్ధిగలవారి ముందుకు మాయాతుఫాన్లు వస్తాయి కాని అవి వారికంత పెద్దవిగా కనిపించవు. సురక్షితంగా ఉండు సాధనము వారి వద్ద ఉంది కనుక మాయాజీతులైపోతారు.

ప్రతి కార్యములో స్వయం నిశ్చయబుద్ధిగా ఉంటారు. ఇటువంటి నిశ్చయబుద్ధిగలవారు సాక్షిగా ఉంటూ తమ పాత్రను, ఇతరుల పాత్రను చూస్తూ విచలితమవ్వరు. వారికి ఏమి? ఎందుకు? అను ప్రశ్నలుండవు. స్థాపనా కార్యములో ఉన్న ఆదిరత్నాలకు మేము ఆదిరత్నాలమనే నషా ఉందా? ఈ నషా కూడా సంతోషమునిప్పిస్తుంది. ఏ భాగ్యాన్నయితే ఈ రోజు స్వప్నములోనైనా కనీసము చూడాలని కోరికను ఉంచుకున్నారో ఆ భాగ్యమును మీ ప్రాక్టికల్ జీవితంగా గడిపి అనుభవం చేశారు. మీరు చైతన్యంగా అనుభవము చేశారు, ఇప్పుడు అందరూ ఆ చరిత్ర వింటున్నారు, కనుక ఇదేమైనా తక్కువ భాగ్యమా? ఇప్పుడు ఏ ఇతర భాగ్యమునైనా ప్రాప్తి చేసుకోవచ్చు, కాని ఈ భాగ్యాన్ని ప్రాప్తి చేసుకోలేరు.

ఇటువంటి భాగ్యమును కోట్లలో ఏ కొంతమందో, ఆ కొంతమందిలో కోటికొక్కరికి మాత్రమే ప్రాప్తిస్తుంది. ఆదిలో వచ్చినవారు ఇంకేదియూ గుర్తు పెట్టుకోలేకపోయినను ఫరవాలేదు, కేవలము కల్పకల్పము మా పాత్ర నిశ్చయింపబడిందని, వారి భాగ్యమును స్మృతి చేస్తూ ఉండినా కూడా సదా సంతోషంగా ఉంటారు. బ్రాహ్మణుల విశేషత సంతోషము. సంతోషము లేకుంటే బ్రాహ్మణులు లేరు అనగా వారు బ్రాహ్మణులే కాదు.

వర్తమాన సమయములో విదేశాల నుండి తీవ్రగతిలో సేవ ప్రారంభమౌతూ ఉంది. కొద్ది సమయములో చాలా మందికి ఒకే సమయములో సాధనాల ద్వారా సందేశమివ్వడము మొదలౌతుంది. ఇప్పుడు విదేశాలు సందేశమిచ్చుటకు ఎక్కువగా సహయోగము చేస్తున్నాయి. అన్ని సాధనాలు సులభముగా ప్రాప్తి అవుతూ పోతున్నాయి. దీనినే భారతదేశము విదేశాల నుండి కాపీ చేస్తుంది. భారతీయులు విశాలహృదయులుగా ఉండరు. సంకోచము (సిగ్గు) కలిగినవారుగా ఉంటారు. విదేశీయులు విశాలహృదయులుగా ఉంటారు కనుక విదేశాల నుండి ఈ ధ్వని శిక్షణ లభిస్తుంది. విదేశీయులు మన భారతదేశ ఫిలాసఫిని (తత్వ జ్ఞానమునకు) విలువనిస్తారు. మనము ఇవ్వడము లేదని భారతీయులకు సిగ్గు వస్తుంది. ఒకే సమయములో అన్ని సాధనాల ద్వారా ఫాస్ట్ సేవకు పునాది వ్యాపిస్తూ పోతున్నది. ప్రతి సంవత్సరం ఏదో ఒక నవీనత కావాలనుకుంటే అది విదేశాల నుండి వస్తూ ఉంటే వీరు జ్ఞాన యోగాల వైపు ఆకర్షితులౌతారు. భారతీయులకు ఒక పాఠము లభిస్తుంది. ఏది జరిగినా ఆ పాత్రలో ఏదో ఒక విశేషత ఉంటుంది. నలువైపులా ఉమంగ ఉల్లాసాలున్నందున ఫలితము బాగుంది. ఇది కూడా స్మృతి-చిహ్నంగా అయిపోతూ ఉంటుంది. ఎక్కడెక్కడ బ్రాహ్మణుల ద్వారా సేవ పాత్ర నడిచిందో ఆ విదేశాలన్నీ భవిష్యత్తులో (సత్యయుగములో) విహారస్థానాలైపోతాయి. స్మృతి-చిహ్న రూపంగా అవుతాయి. కాని అక్కడ మందిరాలుండవు. ప్రాక్టికల్ జ్ఞానము యొక్క దృశ్యము స్మృతి-చిహ్న రూపములో ఉంటుంది. విశేషించి పేరుప్రఖ్యాతులుగల ఆత్మల ద్వారా ఏ సేవ జరుగుతూ ఉందో దాని ద్వారా భారతదేశానికి శిక్షణ లభిస్తుంది. భవిష్య రాజధాని స్థానము కూడా నిశ్చితమవుతూపోతున్నది. మంచిది.

వరదానము :- " సదా శ్రేష్ఠ సమయ ప్రమాణంగా శ్రేష్ఠ కర్మలు చేస్తూ వాహ్! వాహ్! అంటూ పాట పాడే భాగ్యశాలి ఆత్మ భవ "

ఈ శ్రేష్ఠ సమయములో సదా శ్రేష్ఠ కర్మలు చేస్తూ వాహ్! వాహ్! అను పాటను మనస్సులో పాడుతూ ఉండండి. వాహ్! నా శ్రేష్ఠ కర్మలు లేక వాహ్! శ్రేష్ఠ కర్మలు నేర్పించే బాబా అని సదా వాహ్ వాహ్ అను పాటను పాడుతూ ఉండండి. ఎప్పుడూ పొరపాటున కూడా దు:ఖము కలిగించు దృశ్యాలను చూస్తున్నా హాయ్ (అయ్యో) అను శబ్దము వెలువడరాదు. వాహ్! డ్రామా వాహ్!, వాహ్ బాబా వాహ్! స్వప్నములో కూడా లేని భాగ్యము ఇంట్లో కూర్చొనే లభించింది. ఈ భాగ్యపు నషాలో ఉండండి.

స్లోగన్ :- " మనస్సు, బుద్ధిని శక్తిశాలిగా చేసుకుంటే ఏ విధమైన ఆందోళనలోనైనా అచల్ - అడోల్‌గా (స్థిరంగా) ఉంటారు. "